

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Franciscyho a sudkýň JUDr. Daniely Sučanskej a JUDr. Eleny Siebenstichovej, vo veci výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletou S., narodenou X., bývajúcou v B., zastúpenou kolíznym opatrovníkom – Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, B., V., dieťa rodičov – matky S., bývajúcej v B., otca – M., B., Č., vedenej na Okresnom súde B. IV pod sp. zn. 15 E 586/2001, v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 22. júna 2007 sp. zn. 18 CoE 58/2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 22. júna 2007 sp. zn. 18 CoE 58/2007 a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava IV uznesením z 21. decembra 2006 č.k. 15 E 586/2001-104 uložil S. „pokutu za styky medzi maloletou S. a otcom, ktoré matka bezdôvodne neumožňovala od 8. februára 2001“, vo výške 2 000 Sk s tým, že pokutu je povinná zaplatiť do 15 dní na účet okresného súdu. Rozhodnutie odôvodnil poukazom na § 273 ods. 1 O.s.p. a skutočnosť, že ide o opakované uloženie pokuty z toho istého dôvodu.

Uvedené uznesenie napadla odvolaním matka. Krajský súd v Bratislave jej opravný prostriedok odmietol uznesením z 22. júna 2007 sp. zn. 18 CoE 58/2007, na odôvodnenie ktorého uviedol, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo matke doručované poštou a z dôvodu bezúspešnosti pokusov o jeho doručenie bola zásielka 29. decembra 2006 uložená na pošte

(§ 47 ods. 2 O.s.p.) s tým, že úložná lehota 3 dní uplynula 1. januára 2007. Lehota 15 dní na podanie odvolania začala plynúť 2. januára 2007 a skončila 16. januára 2007. Pokiaľ matka podala odvolanie osobne na súde 17. januára 2007, nie je jej opravný prostriedok podaný včas. Odvolací súd preto odvolanie matky odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky na základe podnetu matky napadol odmietajúce uznesenie odvolacieho súdu mimoriadnym dovolaním, v ktorom uviedol, že napadnutým uznesením bol porušený zákon. Uznesenie súdu prvého stupňa bolo uložené na pošte 29. decembra 2006 a z dôvodu, že koniec 3-dňovej úložnej lehoty pripadol na pondelok 1. januára 2007 (štátny sviatok), bol posledným dňom tejto lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň – utorok 2. januára 2007. Vzhľadom na to lehota 15 dní na podanie odvolania nezačala v danom prípade plynúť 2. januára 2007 (ale 3. januára 2007) a neskončila 16. januára 2007, ale 17. januára 2007 – v tento deň ale S. podala odvolanie osobne na súde. Odvolanie matky teda bolo podané včas a jeho odmietnutím bola tejto účastníčke odňatá možnosť pred súdom konať (§ 243f písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.). Vzhľadom na to generálny prokurátor Slovenskej republiky žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Matka sa vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu stotožnila s dôvodmi a obsahom tohto opravného prostriedku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu účastníčky konania (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je opodstatnené.

Mimoriadne dovolanie ako dovolací dôvod uvádza, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní postihnutom procesnou vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť

nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorené podané (porovnaj R 23/1994).

Podľa § 204 ods. 1 O.s.p. sa odvolanie podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Z tohto vyplýva, že za skutočnosť určujúcu začiatok lehoty na odvolanie, treba považovať deň doručenia rozhodnutia súdu prvého stupňa. Podľa § 47 ods. 2 O.s.p. ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku do troch dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Ustanovenie § 47 ods. 2 O.s.p. upravuje zákonnú fikciu doručenia, podľa ktorej sa za stanovených podmienok písomnosť považuje za doručenú uplynutím posledného dňa trojdňovej lehoty počítanej odo dňa, kedy bola písomnosť uložená na pošte. Ide nepochybne o procesnú lehotu určenú podľa dní, za začiatok ktorej treba považovať deň nasledujúci po uložení písomnosti na pošte a ktorá končí uplynutím jej posledného dňa. Účinky fikcie doručenia však nastávajú len za predpokladu, že adresát mal reálnu možnosť písomnosť si v tejto lehote vyzdvihnúť, ale neurobil tak. Vyplýva to z gramatického a logického výkladu tretej vety tohto zákonného ustanovenia, z jej slovného spojenia „ak si adresát zásielku do troch dní od uloženia nevyzdvihne“. Účelom tejto lehoty je teda dať adresátovi nielen teoretickú, ale reálnu možnosť písomnosť si v rámci jej plynutia vyzdvihnúť, a tak prípadne predísť uplatneniu fikcie doručenia. Z citovaného ustanovenia výslovne nevyplýva, akým spôsobom má byť počítaná úložná lehota troch dní. Keďže niet špeciálnej úpravy, ktorá by stanovovala osobitné pravidlá pre jej počítanie, treba vychádzať z tohto, že aj pre lehotu uvedenú v tomto ustanovení treba použiť všeobecne platné pravidlá pre počítanie lehôt, ktoré sú uvedené v § 55 a nasl. O.s.p. Iný výklad by nemal oporu v zákone, a odporoval by účelu, ktorému má táto lehota slúžiť. Ak by totiž po uložení zásielky na pošte pripadli všetky tri dni lehoty na dni pracovného pokoja, účastník konania (jeho zástupca) by bol zbavený akejkol'vek reálnej možnosti písomnosť v tejto lehote vyzdvihnúť (porovnaj tiež R 5/2006).

V posudzovanej veci bolo uznesenie súdu prvého stupňa doručované matke poštou. Zásielka, ktorá obsahovala toto rozhodnutie, bola uložená na pošte 29. decembra 2006 (a matka ju osobne prevzala 3. januára 2007). Posledný deň trojdňovej úložnej lehoty uvedenej v ustanovení § 47 ods. 2 O.s.p. pripadol na 1. január 2007; keďže ale išlo o štátny sviatok, bolo potrebné v zmysle § 57 ods. 2 veta druhá O.s.p. za posledný deň tejto lehoty považovať najbližší nasledujúci pracovný deň – utorok 2. januára 2007. Dňom doručenia uznesenia súdu prvého stupňa matke bol preto 2. január 2007 (a nie 1. január 2007, ako nesprávne uviedol odvolací súd). Lehota 15 dní na podanie odvolania preto začala plynúť 3. januára 2007 (vid' § 57 ods. 1 O.s.p.) a skončila 17. januára 2007, to znamená v deň osobného podania odvolania S. na súde. Z týchto dôvodov treba prisvedčiť generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky, že matka podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote.

Odvolací súd tým, že odvolanie matky v danom prípade odmietol ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p., hoci podmienky pre tento postup neboli splnené, odňal matke možnosť pred súdom konať (§ 243f ods. 1 písm. a/ O.s.p. a § 237 písm. f/ O.s.p.).

Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 2 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2008

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: